

Božie milosrdenstvo

Boh bohatý na milosrdenstvo chcel prostredníctvom svätej sestry Faustíny Kowalskej z Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva pripomenúť súčasnému svetu biblickú pravdu o svojej добрote a milosrdnej láske. „Ľudstvo nenájde pokoj, kým sa neobrátí s dôverou k môjmu milosrdenstvu“ (Den. 300). Boh nás miluje v našej biede. Miluje nás smutných, oklamaných a často zamotaných do zla súčasného sveta. Cez Ježiša voláme k Otcovi: „Pre jeho bolestné umučenie, maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom“ a k nemu sa modlíme vyjadrujúc bezhraničnú dôveru: „Ježišu, dôverujem v teba!“ Apoštolka Božieho milosrdenstva, sestra Faustína, urobila svoj všedný život nevšedným, pretože bezhranične dôverovala Bohu, jeho добрote a milosrdenstvu. Model jej duchovnosti, veľmi zreteľný a výrazný, by sme mohli stručne vyjadriť takto: „Dúfaj v Boha a buď dobrý k ľuďom!“ Čitateľka Božieho milosrdenstva sa modlila: „Túžim sa celá premeniť na tvoje milosrdenstvo a byť živým obrazom teba, ó, Pane... Pomôž mi, Pane, aby moje oči boli milosrdné... aby môj sluch bol milosrdný... aby môj jazyk bol milosrdný... aby moje ruky boli milosrdné... aby moje nohy boli milosrdné... aby moje srdce bolo milosrdné...“ (Den. 163). Človek, ktorému sa stala krivda sa neraz pýta: „Kde je Boh, kde je Ježiš Kristus?“ Bolo by potrebné dať mu odpoveď: „Je v tebe! Je vo všetkých trpiaciach, v tých, ktorým sa krivdí, ktorí napriek veľkej bolesti dokážu odpustiť svojim vrahom ich zločiny.“ Božie milosrdenstvo je jednou z hlavných tém Ježišovho učenia. Ľuďom, ktorí trpia nejaký nedostatok a núdzu, a predovšetkým tým, ktorí sú obťažaní hriechom, káže utiekať sa k Božiemu milosrdenstvu. Ježiš ohlasuje, že nebeský Otec je plný milosrdenstva a sám o sebe povedal, že prichádza „hľadať a zachrániť, čo sa stratilo“ (Lk 19, 9), prichádza k tým, ktorí sa majú zle. „Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrva neho svet spasil“ (Jn 3, 17). Ježiš sa stáva priateľom hriešnikov, ktorí sa chcú zmeniť (porov. Mt 11, 19). Čím väčšia je núdza človeka, tým viac sa Boh k nemu skláňa, tým väčšie je Božie milosrdenstvo. Boh sa od nás domáha milosrdenstva a od neho závisí naša spása. Mnohé systémy a ideológie chcú vnímať milosrdenstvo ako „slabosť“. A skutočne, milosrdenstvo – to je veľká „slabosť“ Boha, ktorý miluje človeka. Byť milosrdným znamená cítiť potreby

druhého človeka ako svoje vlastné, znamená chcieť dobro pre iných tak, ako ho chceme pre seba. Boh „dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16). Gniavia nás rozličné obavy a strach, ale nesmieme sa vzdať nádeje. Milosť je väčšia ako akýkoľvek hriech a zlo, do ktorého sa človek a celé ľudstvo zamotalo. Láska je väčšia ako všetko, čo si môžeš predstaviť! Láska dovolila Otcovi poslať Syna na svet, aby nikto z nás nezahynul. Namiesto toho Syn „zahynul“ na kríži, aby nám daroval život. A vstal z mŕtvych! Miloval do krajnosti! Boh sám je Milosrdenstvo! Priepasť našej núdze privoláva priepasť Božieho milosrdenstva. „Čím väčšia je núdza, tým má väčšie právo na moje milosrdenstvo“. „Čím väčší hriešnik, tým má väčšie právo na milosrdenstvo!“ Väčšia núdza potrebuje väčšiu pomoc. Ježiš Kristus spomína veľkú radosť v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý sa obrátil. Bezhraničná a detinská dôvera v Boha sa musí spájať s postojom činnej lásky k blížnemu, s pokorou a pokáním. Čím viac niekto dôveruje, tým viac dostane. Nemôže dúfať v Boha človek, ktorý je pyšný, ktorý sa spolieha na seba a na svoje ľudské výpočty. Pokorný človek pripisuje všetko dobro Bohu a uznáva svoju závislosť na ňom, uznáva svoju ohraničenosť, núdzu, nedostatočnosť a slabosť. Bez pokánia a obrátenia by bola dôvera trúfalosťou. Sv. Faustína píše vo svojom Denníčku: „V mojej duši sa vzbudila taká dôvera v Božie milosrdenstvo, že aj keby som mala na svedomí hriechy celého sveta a hriechy všetkých zatratených duší, aj tak by som nepochybovala o Božej добрote, ale bez rozmyšľania by som sa vrhla do priepasti Božieho milosrdenstva, ktorá je pre nás vždy otvorená. So skrúšeným srdcom by som sa vrhla k jeho nohám“ (Den. 1552). Veľká dôvera sa spája s ohromnou pokorou a túžbou po premene, pokání a ľútosti. Mnohí nemajú odvahu úplne dôverovať Bohu, pretože si nechcú uvedomiť dobrotu a milosrdenstvo vo svojom živote, a predsa oni sami sú dôvodom Božieho milosrdenstva. „Sú chvíle – píše Faustína – keď nemám ani vznešené myšlienky, ani vzlet ducha, znášam trepezlivo samu seba a priznávam, že to som vlastne ja“ (Den 1734). Skúsenosť ľudskej biedy jej zároveň dávala poznanie nekonečného Božieho milosrdenstva.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Státie sv. Jána Krstiteľa

R: Za tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj.

- 1 Bože, ty si môj Boh, *
už od úsvitu sa viniem k tebe.
- 2 Za tebou prahne moja duša, *
za tebou túži moje telo;
ako vyschnutá,
pustá zem bez vody,
R.
- 3 Tak ťa túžim uzrieť vo svätyni
a vidieť tvoju moc a slávu.
- 4 Veď tvoja milosť
je lepšia než život; *
moje pery budú ťa oslavovať.
R.
- 5 Celý život ťa chcem velebiť *
a v tvojom mene dvíhať svoje
ruky k modlitbe.
- 6 Sŕa na bohatej hostine sa
nasýti moja duša *
a moje ústa ťa budú chváliť
jasavými perami.
R.
- 7 Lebo ty si mi pomáhal *
a pod ochranou tvojich krídel
budem plesať.
- 8 Moja duša sa vinie k tebe, *
ujímaš sa ma
svojou pravickou.
R.

Len pred chvíľou nazval Ježiš Petra blahoslaveným, a zrazu má pre neho pomenovanie satan. Trochu prudký a nečakaný obrat. Môže sa nám zdať, že Peter si predsa len nezaslúžil také tvrdé označenie. A možno by sme čakali od Ježiša trochu jemnejší prístup ako zahriaknutie.

Petrovým vyznaním Ježišovho božstva nastal v Ježišovom živote zlomový okamih. Dovtedy apoštoli síce vnímali výnimočnosť svojho Majstra a pravdepodobne už začínali tušiť, že je viac ako len učiteľ alebo dokonca prorok, no jeho pravú identitu ešte stále nepoznali. Ak aj tušili, že je Mesiáš, nevedeli vôbec, že je aj Boží Syn. To bolo nad ich očakávanie.

Pochopiteľné teda je, že predstavy o Mesiášovi sa im z ľudského i náboženského hľadiska spájali s oslobodením sa od Rimanov a obnovením zašlej slávy a stability Dávidovho kráľovstva. Preto od toho momentu, ako Peter vyznal, že Ježiš je Boh, Ježiš začína hneď hovoriť o svojom umučení, smrti a zmŕtvychvstání.

Toto je tá najťažšia etapa na ceste k Bohu. Tou prvou je stretnutie sa s Ježišom – Synom človeka, či už ako významnou postavou, zakladateľom náboženstva, sociálnym či ideovým revolucionárom, alebo jednoducho veľkým humanistom. Druhou je viera, že Ježiš je aj Mesiáš, Boží Syn, Emanuel – Boh s nami. A treťou, že spása je nevyhnutne spojená s krížom. Boh, ktorý nezodpovedá našim predstavám, ba ich úplne prevracia. Mocný v podobe bezmocného, nevinný ako odsúdený, pán a vládca ako skrachovaný úbožiak.

Kríž je kameň úrazu. Už prvé stretnutie s ním (a potom i každé ďalšie) urobí z cesty človeka „krížnu cestu“, miesto rozhodnutia. Buď sa človek rozhodne kráčať za Ježišom a prijme, hoci ťažko a možno aj neochotne, jeho ponuku spásy prostredníctvom kríža, alebo pôjde cestou svojich predstáv o Bohu, spásy a spravodlivosti. Buď sa jeho cesta stane cestou nasledovania, a teda nevyhnutne i cestou krížovou, no potom aj cestou slávy, alebo úchylkou – scestím. Ježiš sám musel čeliť týmto pokušeniam na púšti, keď mu satan ustavične podsúval iné predstavy o mesiášskom poslaní.

Petrovo zdesenie a následné odhovranie bolo myslené dobre a úprimne. A predsa nebezpečné. Kým neprijme kríž, zriekanie, sebaobetovanie, zatiaľ sa nedá hovoriť o zmysle pre Božie veci. Toľko ráz sa obhajujeme v živote, že sme to mysleli dobre, nie zle. A predsa vieme, že nás to neraz nezachránilo od scestia. Iba pravidelná konfrontácia s krížom a jeho prijatie, ochota urobiť zo svojho života dar pre iných (a nie zo životov iných dar pre seba) urobia z kresťana aj Kristovho nasledovníka.

Ján Víglaš

Úmysly apoštolátu modlitby September 2011

Všeobecný: Za všetkých učiteľov, aby sprostredkovali lásku v pravde a viedli k pravým morálnym i duchovným hodnotám.

Misijný: Aby kresťanské spoločenstvá v Ázii vrúcne a radostne ohlasovali evanjelium a boli svedkami krásy vo viere.

Úmysel KBS: Aby sa učiteľia, študenti, žiaci i zamestnanci škôl usilovali v nastavujúcom školskom roku vnášať prvky kresťanskej kultúry do svojho prostredia.

Minulú nedeľu sa konala zbierka pre potreby farnosti. Vyzbieralo sa 531.67 Eur. Táto zbierka bude určená na vyhotovenie nového podstavca pod sochou Nepoškvrneného Počatia Panny Márie na námestí. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné: „Pán Boh zaplať!“

Spoveď študentov a žiakov pred začiatkom školského roka a pred prvým piatkom bude v pondelok až stredu od 17,30 h., a vo štvrtok a piatok už od 17,00 h.

Vo štvrtok 1. septembra 2011 o 18,00 h. bude omša pre študentov, žiakov, učiteľov a zamestnancov škôl, pri ktorej budeme prosiť o pomoc a dary Ducha Svätého do nového školského roka. Žiaci a študenti si na túto sv. omšu prinesú svoje školské tašky a v nej školské pomôcky (bez kníh), ktoré požehnáme.

Vo štvrtok 1. septembra 2011 je prvý štvrtok v mesiaci. Tento deň je dňom modlitieb za duchovné povolania. Sviatosť Oltárna bude vyložená už od 17,00 h.

V piatok 2. septembra 2011 je prvý piatok v mesiaci.

V sobotu 3. septembra 2011 je prvá sobota v mesiaci alebo fatimská sobota. Po sv. omši sa budeme modliť fatimský svätý ruženec.

V nedeľu 4. septembra 2011 je prvá nedeľa v mesiaci, o 14,00 h. pozývame členov Živého ruženca na spoločnú modlitbu a po litániách na výmenu ružencových tajomstiev.

Sväté omše v 22. týždni cezročného obdobia - (A)

29.VIII. pondelok « Missa Tridentina »

18.00 Za dar dokonalej ľútosti pre Barboru

30.VIII. utorok

18.00 Za † Jozefa a Annu Mičunekových a rodičov

31.VIII. streda

18.00 Za † Jozefa a Teréziu Stojkovičových a rodičov

1. IX. štvrtok Veni Sancte

18.00 Za dary Ducha Svätého pre žiakov, študentov, učiteľov a zamestnancov škôl

2. IX. piatok - Prvý piatok

18.00 Za † Antona a Annu Lopošových

3. IX. sobota

8.00 Za † Alojza Hajička (30. deň)

Upratovanie kostola č.d. 421 - 456

4. IX. 23.nedeľa cezročného obdobia - (A)

8.00 Za † Silviu Kosnáčovú

Lektori: Hrdlovičová, Šuplatová

10.00 Za farníkov

Lektori: Kordošová, Hajičková

Liturgický kalendár

29.VIII. pondelok Mučenícka smrť sv.Jána Krstiteľa

30.VIII. utorok bl.Alfréd Ildefonz Schuster, biskup

31.VIII. streda sv. Rajmund Nonnatus, rehoľník

1. IX. štvrtok sv.Egid, opát, bl.Bronislava, panna

2.IX. piatok bl.Ingrida, vdova - Prvý piatok

3.IX. sobota sv.Gregor Veľký, pápež, a učiteľ Cirkvi

Slovo na dnes

Maľovať svätých starým spôsobom je neúčinné a škodlivé. Balast a balamutenie. Jedine nájsť nové slová a pochopenie o tých vzácných ľuďoch, ktorí žili a žijú uprostred nás, nám celkom podobní, až na to, že majú toľko svetla, sily a lásky. Kam na to chodia?

Kristus vo svojej Cirkvi aj mimo nej stále pôsobí. Kto ho pochopí a dá do toho všetko, stáva sa vzácnym, užitočným, vynikajúcim. Ide o to, pochopiť ho, prijať a nasledovať. Svätosť je výzva, požiadavka a úloha pre všetkých.

Kresťanská rodina je radosť a šťastie. Aj kde je viac detí, všetci sa môžu mať radi, tie obete sú stonásobne vyvážené radosťou, dôverou, úctou a pokojom.

Keď máš radosť z obetí, ten život stojí za to.

Veľké zázraky sa dejú za cenu veľkých obetí. Ľudí, ktorí sa ti zdajú nečistí, privedieš ku Kristovi len za cenu veľkých obetí.

Kresťanstvo je silné a patrí mu budúcnosť. Vzájomné odpustenie a uznanie nám dáva silu prekonávať i najväčšie prekážky.

„Uzdravovať chorých“ myslíme len na charizmu, ktorú má veľmi málo ľudí, a na zdravotnícky personál. Oveľa viac pre zdravie svojich detí a nás všetkých urobia naše mamy, ktoré v pokore varia dobré jedlá, čistia dom, perú, pracujú, vytvárajú doma pokojné prostredie a ani nevedia, že sú Božími robotníkmi. Ide len o to, aby sme to posvätili ako bohoslužbu a aby sme neostali len pri tom, lebo to robia pohania.

Pekný dom je na to, aby v ňom rástla Kristova rodina. Pekné telo je na to, aby v ňom prebýval Kristus, v poznaní a v láske. Dotiahnuť veci dokonca, dať im zmysel.

Pokladám si za česť a veľkú milosť z neba, že môžem, že smiem bojovať pod zástavou sv. Cyrila a Metoda za ich dedičstvo. Celá oficiálna Cirkev nič nechce vedieť o vašich slávných začiatkoch. Preto som nadšený ideou slovanstva, Európy a kresťanstva. V tejto dobe hustej tmy zažiť, podporiť plamienok viery, otvorene sa prihlásiť.

V tom vidím jadro svojho poslania.

Svätý Cyril a Metod. Vám dávam k dispozícii svoje telo, čas a priestor, všetky dary a schopnosti. Veďte ma po správnej ceste, ktorá chráni a rozvíja vaše dedičstvo - oslavu Krista a urýchľuje príchod jeho kráľovstva.

Som ďaleko od nacionalizmu, šovinizmu, partikularizmu alebo sektárstva, čo ešte aj dnes straší v hlavách aj duchovných. Ale vo sviatok sv. Cyrila a Metoda by sme sa mali zamýšľať nad svojou zodpovednosťou za budúcnosť, budúcnosť svoju i svojho národa. Nie je jedno, či budeme Slováci, Turci alebo Čiňania. Na tejto veľkej dejinnej križovatke, kde nejde o nejaký potok, les, ale o život či smrť národa, ľudstva, ja a každý máme s láskou a vďačne dať všetky sily do budovania a záchranu toho podstatného jediného, čo udržuje život. Keď za vlasť a národ umierali ľudia, alebo išli vraždiť „nepriateľov“, lebo rozprávali inou rečou a narodili sa za potokom, čo by sme nemali urobiť pre mierové zjednotenie sveta na základe lásky. Ja som uveril tejto veci. Napred idem s absolútnou dôverou v Boha, bez pochyb, že by sa jeho plány nesplnili. Nech budem robiť čokoľvek, budem žiť, trpieť a mrieť pre jeho záujmy. V tejto hustej tme nepochybujem o budúcej sláve kresťanstva.

Cítim svoju životnú úlohu a povolanie prispieť všetkými svojimi silami a darmi k urýchleniu tohto triumfu. I keď budúcnosť Cirkvi bude celkom inakšia než si ju dokážem predstaviť, viem, že bude krajšia nad očakávania. Kiež nám Boh pošle bojovníkov. Kiež váhavých zmení na statočných a zo statočných nech urobí hrdinov.

Hovoriš, že sa zodieraš v práci a ty utekáš sám pred sebou. Máš dávať exercície a prídeš sa radiť so mnou. Kto ťa poslal?

Verím, že to nie je len strach, že vo mne budeš mať prísneho sudcu. Budeš dávať len seba, keďže si vyrástol a máš svoju hĺbku. Mal by si zmobilizovať chorých, starých, trpiacich, podložiť to obeťami a modlitbou. Keď budeš skromný, hlboký a pravdivý, môžeš hovoriť aj o futbale. Tak málo stačí, aby si si takých náročných poslucháčov získal alebo odpudil. Máš dávať milosť.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Ohýbaj ma mamko, pokiaľ som ja Janko

Viete, ako to pokračuje? Keď ja budem Jano, neohneš ma mamko. Keď sa máte učiť a ste deti, túto povinnosť vám radi pripomenú rodičia. Dohliadnu na vás. Pre tých odrastenejších ostáva úloha vo vlastných rukách. A je vecou vlastnej motivácie. Učiť sa tiež treba naučiť. A natréňovať. Niekoľko tipov na tréning vám na začiatku školského roka prinášame:

- Naši starí rodičia spomínajú, ako sedávali pod stromami, v ruke kniha, oči sledovali letiace vtáky, bzučiacie včely a pasúce sa kravy alebo kozy. Na čerstvom vzduchu sa učí najlepšie. Kyslík je dôležitý na správne fungovanie mozgu. Pre jeho prísun do miestnosti stačí otvoriť okno a vyvetrať.
- Ak je v miestnosti príliš teplo, „ľahá“ nás to k spánku. V zime zase naše myšlienky blúdžia k teplým perinám a horúcemučaju.
- Aby mozog správne fungoval, potrebuje pravidelný a bohatý prísun tekutín a výživy. Odporúča sa piť mnoho minerálok, ovocných alebo bylinkových čajov. (Treba si však dať pozor na bylinky, ktoré majú upokojujúci a uspávajúci účinok.) Káva môže pomôcť, vo veľkom množstve však škodí. Odborníci hovoria, že povzbudivé je jesť oriešky (nie arašidy), kokos a sušené ovocie. A dostávať do potravy v akejkoľvek forme minerály a vitamíny B a C.
- Pri učení zapájame do činnosti ľavú hemisféru, v prestávke je dobré zapojiť pravú. Jej práca sa spúšťa najmä pri fyzickej aktivite. Krátka rozcvička, umytie riadov alebo vysypanie smetí sú ideálne (rodičia predsa vedia, čo je pre ich deti dobré).
- Zvoliť si, či je lepšie učiť sa v tichu, alebo v sprievode hudby, treba individuálne. Každý z nás je iný. Pomalá upokojujúca hudba môže pomôcť, rytmická zasa preniesť telo spoza kníh na pomyselný tanečný parket. V žiadnom prípade k sústredeniu nepomáha rádio a hovorené slovo.

- Možno jednoduchá vec, ale často podceňovaná. Kvalitné svetlo je nevyhnutné. Ak vás čaká pri učení mnoho materiálu, poznámok a skrípt, je dobré si všetky papiere porozkladať. Ich hľadanie môže spôsobiť nervozitu a stratu času. V tom, či je lepšie uprednostniť jedno miesto na učenie pred viacerými, sa odborníci rozchádzajú. Niekomu môže vyhovovať stálosť, iní majú radšej striedanie. Rovnaké miesto v nich môže vzbudzovať úzkosť pred pravidelnou neoblúbenou činnosťou.

- To, či si sadáme ku knihám s chuťou, alebo nechuťou, sa dá ovplyvniť. Najlepším predpokladom je vedomá radosť a záujem o činnosť, ktorú ideme robiť. Sú situácie, keď sa musíme učiť niečo, čo nás nebaví. Vtedy treba hľadať aspoň jednu pozitívnu vec. Motivovať sa dá napríklad odmenou. Poznáte to. Keď sa dnes naučím, pôjdem večer do kina, alebo si pozriem televízne vysielanie.

- Učiť sa dá, paradoxne, aj v škole. Práve v školských laviciach nám však lieta pozornosť kade-tade. Prečo nevyužiť čas správne? Ak niečomu nerozumieme, máme možnosť sa hneď spýtať.

- Hovorí sa, že zvyk je železná košeľa. Ťažko sa ho zbaviť. To platí aj v negatívnom, aj v pozitívnom zmysle. Nenahraditeľné je určiť si pevný čas na učenie a každý deň ho dodržiavať. Ak sa to nedá, dobré je skúsiť to s následnosťou. Napríklad, učiť sa budem potom, keď prídem domov a postarám sa o psa. Vždy, každý deň.

- Podčiarkovanie v texte vyznačuje to podstatné (neskôr sa vďaka farbám v učive ľahšie orientuje). Tiež udržuje našu pozornosť nad učivom.

- Mnemotechnické pomôcky. Aj tí, čo nevedia, o čo ide, ich používajú. Ak majú veci nejakú logiku, učia sa nám jednoduchšie. Ide o vytváranie básničiek, viet a súvislostí. Poznate pomôcku na ľahké zapamätanie si rímskych číslíc? Letel Cigán Dolu Mestom (L = 50, C = 100, D = 500, M = 1000). Najúčinnnejšie sú vtedy, keď si ich vytvoríme sami.

- Ľudia sa vyhovávajú, že nemajú dobrú pamäť. Pravda je, že existuje len nevytrénovaná pamäť. Zvyčajne si zapamätáme len 20 percent z toho, čo sme počuli. Okolo 30 percent z toho, čo sme videli, 50 percent z toho, čo sme súčasne videli aj počuli, a až 90 percent z toho, čo sme učili druhých. Účinné je teda zapojiť zrak aj sluch. Alebo sa zahrať „na školu“. Keď chcete niekoho učiť, musíte látku pochopiť. Viem len to, čo viem zopakovať.

KN 35/2008

Lectio divina Zapriet' seba samého

Mt 16,21-27

²¹Odvtedy začal Ježiš poukazovať svojim učeníkom na to, že musí ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, bude zabitý a na tretí deň vzkriesený. ²²Peter ho vzal nabok a začal mu dohovárať: Nech ti je Boh milostivý, Pane! To sa ti nesmie stať! ²³Ale on sa obrátil a povedal Petrovi: Choď za mňa, satan! Si mi na pohoršenie, lebo nemyslíš na Božie veci ale len na ľudské. ²⁴Vtedy povedal Ježiš svojim učeníkom: Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. ²⁵Lebo kto by chcel zachrániť svoj život, stratí ho, a kto by stratil svoj život pre mňa, nájde ho. ²⁶Ved' čo osoží

človeku, ak získa hoci celý svet, ale utrpí škodu na duši? Alebo čo človek dá ako protihodnotu za svoju dušu? ²⁷Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjeli a vtedy odmení každého podľa jeho skutkov.

Ďalšie čítania: Jer 20,7-9; Ž 63,2-6.8-9; Rim 12,1-2

ČÍTANIE:

Po tom, čo Ježiš učeníkom odhalí, že je Mesiáš, ohromí ich slovami, že židovskí vodcovia ho v Jeruzaleme odsúdia na smrť. Toto je prvá z troch situácií, keď Ježiš o tom hovorí svojim učeníkom (ďalej aj Mt 17,22-23; 20,17-19).

Učeníkom to nedáva zmysel. Ako by mohol byť Mesiáš, nádej dlhých storočí na oslobodenie Židov, odmietnutý a odsúdený na smrť svojimi vlastnými vodcami? Ako by to mohol Boh dovoliť? Aký by to malo mať zmysel? Prečo by mal Mesiáš trpieť? Utrpenie sa v mysliach mnohých Židov ešte stále spájalo s hriechom a Božím odsúdením.

Peter, ktorému Ježiš práve povedal, že bude skalou, na ktorej bude postavená Cirkev, sa dočasne stáva pohyblivým pieskom. Vyjadruje Ježišovi svoj strach a frustráciu: „To sa ti nikdy nesmie stať!“ Ježiš odpovedá ostrou výčitkou, ktorá pripomína odmietnutie satana počas pokúšania na púšti (Mt 4,10). Sila Ježišovho pokarhania naznačuje vážnosť pokúšenia, pred ktoré je postavený.

Ježiš zrejme ešte umocnil zmätok učeníkov, keď pokračoval slovami o nesení krížov a o tom, že treba stratiť svoj život, aby sme si ho zachránili. My máme tú výhodu, že vidíme veci už z pohľadu vzkriesenia, a tak lepšie chápeme Ježišove slová, ktoré obsahujú hlbokú pravdu o tom, že treba stratiť svoj život, aby sme žili preňho.

Ježiš ponúka svojim učeníkom dva záblesky nádeje. Prvý hovorí o tom, že vstane z mŕtvych (v. 21), a potom im povie, že sa vráti v sláve s anjeli, aby súdil ľudí podľa ich skutkov (v. 27).

MEDITÁCIA:

Učeníci musia byť veľmi zmätení tým, čo im Ježiš hovorí, ale nevzdávajú sa. Čo sa z toho môžeme naučiť?

Čo tým podľa vás Ježiš myslí, keď hovorí: „Kto by stratil svoj život pre mňa, nájde ho.“? Čo to znamená pre váš každodenný život?

MODLITBA:

Ďakujte, že Ježiš bol pripravený plniť vôľu Otca, aj keď to zahŕňalo utrpenie a napokon smrť.

Pokorne prídte pred Boha. Proste ho o milosť, aby vám pomáhal poslúchať ho deň za dňom a žiť tak, ako sa to páči jemu, a nie podľa toho, čo je viac pohodlné pre vás.

KONTEMPLÁCIA:

Rozjímajte nad týmito veršami z Rim 12,1-2: „Povzbudzujem vás, teda, bratia, pre Božie milosrdenstvo, aby ste prinášali svoje telá ako živú, svätú, Bohu prijemnú obetu, ako svoju duchovnú bohoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé.“

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku